

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 : กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา

Result-Based Management of Sub-District Municipalities Upgraded from Sub-District Administration Organizations during 2007-2008 : A Case Study of Songkhla Province

สุดเฉลิม ศัสตราฤกษ์¹
Soodchalerm Sattrapru
อาคม ไจแก้ว²
Akom Chaikew

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือบุคลากรทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 จำนวน 11 แห่ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษา พบว่าระดับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่เป็นกรณีศึกษา มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากคือ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ, ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่เป็นกรณีศึกษา คือ ปัจจัยการพัฒนา

¹ นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 90110

Master Degree Student in Public Administration Program, Faculty of Management Science, Prince of Songkla University Hatyai Campus, 90110.

Corresponding author : โทรศัพท์ 081-9906976 E-mail : soodchalerm.s@gmail.com

² รศ. ดร. ผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 90110

Assoc.Prof., Ph.D., Director of Doctor of Philosophy Program in Management, Faculty of Management Science, Prince of Songkla University, Hatyai Campus, 90110

บุคลากรและองค์กร (สมาชิกมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน/วัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้/การทำงานเป็นทีม และเครือข่าย/โครงสร้างที่เหมาะสม/ความเข้าใจเรื่องการวัดและข้อมูลผลสัมฤทธิ์/การพัฒนา และฝึกอบรมบุคลากร) ปัจจัยการจัดระบบข้อมูลผลการปฏิบัติงาน (การตรวจสอบปรับปรุง ข้อมูล/การเลือกตั้งชี้วัด/การจัดวางระบบจัดเก็บข้อมูล) ปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหาร (การใช้ผลการปฏิบัติงานในการบริหาร/การกำหนดพันธกิจและแผนกลยุทธ์/ความร่วมมือ ในการกำหนดเป้าหมาย/การมอบอำนาจ) มีความสัมพันธ์กับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ของเทศบาลตำบลที่เป็นกรณีศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเชิงบวก ในส่วนของปัญหา อุปสรรคพบว่า บุคลากรบางส่วนยังไม่ทราบรายละเอียดของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ และขาดความรู้ตามอำนาจหน้าที่ ในส่วนของข้อเสนอแนะพบว่า ควรส่งเสริมการฝึกอบรม เพิ่มความรู้แก่ผู้บริหารและบุคลากร

คำสำคัญ : การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์/เทศบาลตำบล

Abstract

The purposes of this study are : 1) to describe and explain the levels of result-based management of the sub-district municipalities upgraded from sub-district administration organizations in Songkhla province during 2007–2008 ; and 2) to investigate the factors affecting the levels of result-based management of sub-district municipalities upgraded from the sub-district administration organizations in Songkhla province during 2007–2008. The population of this descriptive and explanatory study consisted of local politicians and the personnel of the 11 sub-district municipalities in Songkhla province. The data collected have been analyzed using percentage, arithmetic mean, standard deviation, and multiple regression. The study finds that the result-based management of the sub-district municipalities upgraded from the sub-district administration organizations in this case study established objectives and goals of the organizations at a high level, The factors affecting result-based management of the sub-district municipalities upgraded from sub-district administration organizations in this case study personnel and organizational development (these

include the shared vision of members, the learning culture, teamwork and networking, structure, understanding of measurement and achievement, and development and personnel training) ; the factors influencing the system of information performance management (i.e. data monitoring, indicator selecting, and placement of storage system) Support from administrators (i.e. the use of work performance in administration, the establishment of mission and strategy, cooperation in establishing targets, and power transferring) was positively related and influential on result-based management of sub-district municipalities upgraded from sub-district administration organizations in this case study. Based on the study, it was found that some personnel still did not fully understand result-based management and lacked knowledge of their own functions. The following suggestions should be offered. The institutes should promote training to educate administrators and staff.

Keywords : Result-Based Management/Sub-District Administration Organization

คำนำ

การบริหารจัดการภาครัฐ (Public administration) มีวิวัฒนาการและปรับตัวมาอย่างต่อเนื่องตามสภาพแวดล้อมทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ ที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคแต่ละสมัย ต่อมาเมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงได้เกิดการเรียกร้องให้ปฏิรูประบบบริหารงานราชการโดยเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งวางกรอบแนวคิดใหม่ในการบริหารราชการที่แตกต่างไปจากเดิมซึ่งเราเรียกว่าการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New public administration) ด้วยการปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารของรัฐบาลไปสู่แนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนบทบาทภารกิจและปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารงานขององค์กรภาครัฐ ด้วยการให้มีความทบทวนบทบาท หน้าที่ เพื่อให้มีความชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน อันจะนำไปสู่ขนาดขององค์กรที่มีขนาดเล็กลงและมีความสมดุล โดยต้องมีการจัดกระบวนการทำงานใหม่ภายใต้กรอบของระบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (สุพจน์ บุญวิเศษ. 2549 : 3) การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results based management) เป็นเทคนิคการบริหารที่ให้ความสำคัญต่อผลการดำเนินงานขององค์กรทั้งในแง่ของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลลัพธ์

ซึ่งจะต้องมีการกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Key performance indicators KPIs) เป้าหมาย (Targets) และวัตถุประสงค์ (Objectives) ไว้ล่วงหน้า โดยอาศัยการมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหาร บุคลากรขององค์กร รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ (Stakeholders) ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์กรสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้ดำเนินการผลักดันการนำวิธีการบริหารดังกล่าวนี้มาใช้กับหน่วยงานภาครัฐอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดินฉบับหลักที่กำหนดให้ระบบการบริหารงานภาครัฐเป็นการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ กล่าวคือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 3/1 ซึ่งบัญญัติให้การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจภาครัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยที่การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เป็นกิจกรรมสำคัญของแผนการปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจและวิธีการบริหารงานของภาครัฐ ซึ่งกำหนดว่าภาครัฐจะต้องเปลี่ยนแนวทางการบริหารไปสู่การบริหารที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากภาครัฐ (Administration to Citizen Center : A to C) เพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและความปลอดภัยของสังคมส่วนรวม

ในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ปรากฏในส่วนของการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นดำเนินงานโดยที่กระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี และแผนการดำเนินงานโดยที่ไม่ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยที่การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนพัฒนาสามปีและแผนการดำเนินงานจะต้องมุ่งเน้นให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานเป็นหลัก

จังหวัดสงขลาเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 ตามหลักเกณฑ์การจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล จำนวน 11 แห่ง เนื่องจากปัจจุบันการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกระบวนการหนึ่งที่ส่งเสริมการพัฒนาเชิงโครงสร้างและการบริหารงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะตรงตามความต้องการของประชาชน ประกอบกับการที่ประเทศไทยได้นำแนวคิดเรื่องการบริหารแบบ

มุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้เป็นหลักการบริหารจัดการก็จะทำให้กรอบการบริหารจัดการที่เทศบาลต้องดำเนินการมีกฎเกณฑ์มากขึ้น เนื่องจากเป็นแนวทางการบริหารที่เน้นให้ความสำคัญกับความประหยัด (Economy) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) ที่พิจารณาจากระดับการบรรลุเป้าประสงค์กับผลผลิต ผลลัพธ์ ที่กำหนดไว้ภายใต้เงื่อนไขตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Key performance indicators) อย่างเป็นรูปธรรม (ทิพาวดี เมฆสวรรค์. 2543 : 13-14)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา ช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 ที่นำไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในการพัฒนาความเป็นชุมชนกึ่งเมือง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับเป้าหมายของการพัฒนาความเป็นชุมชนกึ่งเมืองของเทศบาลตำบล และปัญหาอุปสรรคของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนปัจจัยที่จะทำให้เทศบาลตำบลมีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ให้บรรลุผลตามแนวนโยบายของรัฐต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาเรื่องการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลช่วงปี พ.ศ. 2550-2551: กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา ได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยอาศัยข้อมูลการวิจัยเชิงสำรวจ (Explanatory-descriptive survey research) การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรยามานะ (อาคม ใจแก้ว. 2552 : 27 ; อ้างอิงจากYamane. 1997 : 1088) กลุ่มตัวอย่างคือบุคลากรทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ จำนวน 460 คน ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 จำนวน 11 แห่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 4 ตอน คือ 1) ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ตำแหน่ง เทศบาลที่สังกัด ซึ่งเป็นคำถามรูปแบบการตรวจรายการ (Check list) ข้อมูลที่ได้เป็นข้อเท็จจริง 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 ได้แก่ ปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหาร ประกอบด้วย การกำหนดพันธกิจและแผนกลยุทธ์ การใช้ผลการปฏิบัติงานในการบริหาร ความร่วมมือในการกำหนดเป้าหมาย และการมอบอำนาจ ปัจจัยการจัดระบบข้อมูลผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย การเลือกตัวชี้วัด การจัดวางระบบจัดเก็บข้อมูล และการตรวจสอบปรับปรุงข้อมูล และปัจจัยการพัฒนาบุคลากรและองค์การ ประกอบด้วย การพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากร ความเข้าใจ

เรื่องการวัดและข้อมูลผลสัมฤทธิ์ สมาชิกมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การทำงานเป็นทีมและเครือข่าย วัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ และโครงสร้างที่เหมาะสม สร้างเป็นแบบสอบถามมาตรวัดความรู้สึกรดับ 5 ระดับตามมาตรวัดแบบลิเคอร์ท (Likert scale) 3) ระดับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ การกำหนดตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายและผลการปฏิบัติงาน การจัดทำข้อตกลงเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย การจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง การวัดและการประเมินผลงาน การจัดวางกลไกการตรวจสอบ สร้างเป็นแบบสอบถามมาตรวัดความรู้สึกรดับ 5 ระดับตามมาตรวัดแบบลิเคอร์ท (Likert scale) และ 4) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 เป็นแบบสอบถามถามชนิดปลายเปิด (Open-ended question)

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบแบบสอบถามใน แต่ละข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด คือมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.5

การนำแบบสอบถามไปทดสอบก่อนใช้จริง (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน แล้วนำมาหาค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบัค (Cronbach) โดยที่ค่าความเที่ยง Reliability ที่ยอมรับกันจะต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.7 โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 ได้แก่ ปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหาร รวม 12 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น .936 ปัจจัยการจัดระบบข้อมูลผลการปฏิบัติงาน รวม 9 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น .949 ปัจจัยการพัฒนาบุคลากรและองค์การ รวม 18 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น .964 และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 จำนวน 28 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น .978 แสดงว่าแบบสอบถามมีคุณภาพเพียงพอสามารถนำไปใช้ได้จริง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือสถิติเชิงพรรณนา เพื่อจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่และเพื่อทราบลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple regression) โดยวิธี Enter เพื่อทดสอบสมมติฐานและหาปัจจัยที่มีผลต่อตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย การนำเสนอผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งหัวข้อจากวัตถุประสงค์ที่ศึกษาดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 ระดับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 ในภาพรวมให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.641) โดยพบว่า การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.776)

ตารางที่ 1 การวัดการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
1. การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ	3.776	.660	มาก
2. การจัดทำข้อตกลงเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย	3.650	.730	มาก
3. การปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง	3.630	.717	มาก
4. การกำหนดตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายและผลการปฏิบัติงาน	3.620	.697	มาก
5. การจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.609	.777	มาก
6. การจัดวางกลไกตรวจสอบ	3.608	.793	มาก
7. การวัดและการประเมินผลงาน	3.595	.744	มาก
ภาพรวมการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ทั้ง 7 องค์ประกอบ	3.641	.653	มาก

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551พบว่า ปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหาร ปัจจัยการจัดระบบข้อมูลการปฏิบัติงาน และปัจจัยการพัฒนาบุคลากรและองค์การ ส่งผลต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.772, 3.672 และ 3.644 ตามลำดับ)

ตารางที่ 2 การวัดปัจจัยที่มีผลต่อระดับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้
รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551

ปัจจัยที่ส่งผล ต่อระดับการบริหาร แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
ปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหาร			
1. การใช้ผลการปฏิบัติงานในการบริหาร	3.784	.740	มาก
2. การกำหนดพันธกิจและแผนกลยุทธ์	3.782	.678	มาก
3. ความร่วมมือในการกำหนดเป้าหมาย	3.763	.697	มาก
4. การมอบอำนาจ	3.759	.765	มาก
ภาพรวมปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหาร	3.772	.642	มาก
ปัจจัยการจัดระบบข้อมูล ผลการปฏิบัติงาน			
1. การตรวจสอบปรับปรุงข้อมูล	3.699	.736	มาก
2. การเลือกตัวชี้วัด	3.665	.710	มาก
3. การจัดวางระบบจัดเก็บข้อมูล	3.653	.729	มาก
ภาพรวมปัจจัยการจัดระบบข้อมูลผล	3.672	.664	มาก
การปฏิบัติงาน			
ปัจจัยการพัฒนาบุคลากรและองค์กร			
1. สมาชิกมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	3.780	.709	มาก
2. การทำงานเป็นทีมและเครือข่าย	3.662	.780	มาก
3. วัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้	3.676	.668	มาก
4. โครงสร้างที่เหมาะสม	3.623	.769	มาก
5. ความเข้าใจเรื่องการวัดและข้อมูลผลสัมฤทธิ์	3.592	.755	มาก
6. การพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากร	3.531	.761	มาก
ภาพรวมปัจจัยการพัฒนาบุคลากรและองค์กร	3.644	.647	มาก

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ
เทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี
พ.ศ. 2550-2551 พบว่าการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการบริหารแบบมุ่งผล
สัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลช่วงปี พ.ศ.
2550-2551 ได้แก่ ปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหาร (การกำหนดพันธกิจและแผนกลยุทธ์/

การใช้ผลการปฏิบัติงานในการบริหาร/ความร่วมมือในการกำหนดเป้าหมาย/การมอบอำนาจ) ปัจจัยการจัดระบบข้อมูลผลการปฏิบัติงาน (การเลือกตัวชี้วัด/การจัดวางระบบจัดเก็บข้อมูล/การตรวจสอบปรับปรุงข้อมูล) และปัจจัยการพัฒนาบุคลากรและองค์กร (การพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากร/ความเข้าใจเรื่องการวัดและข้อมูลผลสัมฤทธิ์/สมาชิกมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน/การทำงานเป็นทีมและเครือข่าย/วัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้/โครงสร้างที่เหมาะสม) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตารางที่ 3 ผลลัพธ์แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย และการวิเคราะห์อำนาจการอธิบายระหว่างตัวแปรอธิบายแต่ละตัวกับตัวแปรตาม (การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551)

ปัจจัย	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
Constant	.105	.072		1.471	.142
ปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหาร	.109	.034	.107	3.196	.001*
ปัจจัยการจัดระบบข้อมูลผล การปฏิบัติงาน	.149	.040	.152	3.754	.000*
ปัจจัยการพัฒนาบุคลากรและ องค์กร	.707	.037	.701	19.283	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ส่วนที่ 4 การสรุปความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 จากผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุปัญหา และอุปสรรค จำนวน 56 คน พบว่า บุคลากรบางฝ่ายยังไม่ทราบรายละเอียดของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์และขาดความรู้ตามอำนาจหน้าที่

ของตนเอง งบประมาณมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น และบุคลากรมีจำนวนจำกัด ขาดตำแหน่งเฉพาะ

ส่วนที่ 5 การสรุปความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 จากผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดโดยมีผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ออกข้อเสนอแนะ จำนวน 52 คน พบว่า ควรส่งเสริมการฝึกอบรมเพิ่มความรู้แก่ผู้บริหารและบุคลากร ผู้บริหารต้องมีคุณธรรม จริยธรรม มีความใจกว้าง รับฟัง ผู้ใต้บังคับบัญชาในการตัดสินใจ โปร่งใสตรวจสอบได้ และทุกฝ่ายต้องมีความตั้งใจ จริงใจ มุ่งมั่นในการทำงานให้มีเป้าหมายเดียวกัน

การอภิปรายผลการวิจัย สามารถอธิบายได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 อธิบายได้ดังนี้ คือ

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 ทั้งในด้านการกำหนดพันธกิจและแผนกลยุทธ์ การใช้ผลการปฏิบัติงานในการบริหาร ความร่วมมือในการกำหนดเป้าหมาย และการมอบอำนาจ ซึ่งอธิบายได้ว่า จากแนวความคิดของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2546 : 28) เกี่ยวกับปัจจัยที่จำเป็นเบื้องต้นสำหรับส่วนราชการไทยที่จะนำระบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ ได้แก่ องค์การมีการจัดทำแผนกลยุทธ์ ซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์การปฏิบัติงาน การได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารในการกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมของผลการปฏิบัติงาน และการมอบหมายเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานในระบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ให้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของทิพาวดี เมฆสุวรรณ (2543 : 40-44) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์จะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อผู้บริหารระดับสูงมีความเข้าใจและให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ คือ สนับสนุนในการจัดทำระบบวัดผลการปฏิบัติงาน การใช้ข้อมูลการวัดผลการปฏิบัติงาน การจัดสรรงบประมาณ การสร้างสิ่งจูงใจเพื่อให้เจ้าหน้าที่ทำงานโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ รวมถึงการมอบอำนาจในการตัดสินใจเพื่อแลกเปลี่ยนกับความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงาน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของไพบูลย์ โพธิ์สุวรรณ (2551 : 235-236) ได้ศึกษา ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นสู่ผลสัมฤทธิ์ : กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยพบว่า มีปัจจัยร่วมสำคัญที่ส่งผลต่อการกำหนดยุทธศาสตร์และการนำยุทธศาสตร์ไปสู่ผลสัมฤทธิ์ ในปัจจัยหนึ่งคือ ปัจจัยผู้บริหารโดยผู้บริหารเป็นผู้นำที่มีลักษณะเปิดกว้าง รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น มีความสัมพันธ์ที่มีลักษณะความร่วมมือระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความพร้อมรับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ในการดำเนินโครงการผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญและสนับสนุนการปฏิบัติตามโครงการ (ผาณิต หล่อตระกูล. 2546 : 69-71) และสิ่งที่สำคัญที่สุดความสำเร็จของระบบ RBM นั้น ต้องการความสนับสนุนจากฝ่ายบริหารสูงสุดขององค์กรที่ต้องให้ความสำคัญมีส่วนร่วม และให้การสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง (ดารุณี เฝ้าสุวรรณ. 2543 : 06-113 ; สุนทร อนันตวิรุฬห์. 2538 : 80-85)

ปัจจัยการจัดระบบข้อมูลผลการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารแบบ มุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด สงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 ทั้งในด้านการเลือกตัวชี้วัด การจัดวางระบบจัดเก็บข้อมูล และการตรวจสอบปรับปรุงข้อมูล ซึ่งอธิบายได้ว่าจากแนวความคิดของทิวาดี เมฆสวรรค์ (2543 : 40-44) เกี่ยวกับเงื่อนไขความสำเร็จของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์คือ การจัดระบบข้อมูลผลการปฏิบัติงาน การจัดทาระบบข้อมูลผลการปฏิบัติงานจะต้องคำนึงเสมอว่า ระบบข้อมูลนั้นสามารถที่จะแสดงถึงระดับการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์สู่เป้าหมายของ องค์การได้ ซึ่งจะต้องจัดทำเพิ่มเติมขึ้นจากระบบข้อมูลเดิม ที่เน้นปัจจัยนำเข้าและกิจกรรม เพื่อให้ผู้บริหารมีข้อมูลในการตัดสินใจได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจุฑพร พูลแก้ว (2545 : 60-65) ที่ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงในกรมประมงจากการใช้ระบบการบริหารงาน มุ่งผลสัมฤทธิ์พบว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ต้องมีการทบทวนปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานหลักให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติและข้อมูลที่มีอยู่ ปรับเปลี่ยนค่าเป้าหมายโดยกำหนดให้สูงขึ้นในตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมายแล้ว นอกจากนี้ขั้นตอน การวิเคราะห์วิสัยทัศน์และกำหนดกลยุทธ์เป้าหมายตัวชี้วัด มีความสัมพันธ์กันโดยใช้ผล การวิเคราะห์เดียวกัน (ผาณิต หล่อตระกูล. 2546 : 69-71)

ปัจจัยการพัฒนาบุคลากรและองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารแบบมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด สงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 ทั้งในด้านการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากร ความเข้าใจ

เรื่องการวัดและข้อมูลผลสัมฤทธิ์ สมาชิกมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การทำงานเป็นทีมและเครือข่าย วัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ และโครงสร้างที่เหมาะสม ซึ่งอธิบายได้ว่า จากแนวความคิดของ สวิส (Swiss. 2005 : 592-602) ได้เสนอแนวทางกำหนดขอบข่ายในการกระตุ้น การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ประการหนึ่งคือ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร และความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการกับฝ่ายบริหารอยู่บนพื้นฐานความร่วมมือระหว่างกัน ในการผลักดันให้องค์การบรรลุเป้าหมาย (ทวีศักดิ์ สุททกวาทิน. 2550 : 9-11) ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของสุนทร อนันตวิรุฬห์ (2538 : 80-85) ได้ศึกษาการนำแนวคิดเรื่องการบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในระบบราชการไทย : กรณีศึกษาสำนักงาน ก.พ.พบว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ไปใช้ได้ผลที่สุดคือ ผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้นเอง เพราะเป็นบุคคลที่รู้ว่า สิ่งที่ต้องปฏิบัติอยู่นั้นต้องการบรรลุผลสัมฤทธิ์อะไร หรืออย่างน้อยที่สุดต้อง กำหนดผลผลิต และผลสัมฤทธิ์ของงานที่ปฏิบัติอยู่ได้

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ เทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 พบว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะ จากองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมากพบว่า การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ สูงที่สุด และเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบล ที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 พบว่า ผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ เทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551พบว่า ปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหาร (การกำหนดพันธกิจและแผน กลยุทธ์/การใช้ผลการปฏิบัติงานในการบริหาร/ความร่วมมือในการกำหนดเป้าหมาย/การมอบ อำนาจ) ปัจจัยการจัดระบบข้อมูลผลการปฏิบัติงาน (การเลือกตัวชี้วัด/การจัดวางระบบจัดเก็บ ข้อมูล/การตรวจสอบปรับปรุงข้อมูล) และปัจจัยการพัฒนาบุคลากรและองค์การ (การพัฒนา และฝึกอบรมบุคลากร/ ความเข้าใจเรื่องการวัดและข้อมูลผลสัมฤทธิ์/สมาชิกมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน/ การทำงานเป็นทีมและเครือข่าย/วัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้/โครงสร้างที่เหมาะสม) มีความ สัมพันธ์กับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การ

บริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก และในส่วนของการศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 ผลการศึกษพบว่า ในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลควรเร่งแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการบริหารให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม และในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์พบว่า เทศบาลตำบลควรมุ่งเน้นการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายประจำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจหน้าที่ในตำแหน่งของตนเอง รวมถึงความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งใช้เป็นแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของหน่วยงานราชการโดยเฉพะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังนี้ สำหรับภาพรวมของระดับการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลช่วงปี พ.ศ. 2550-2551: กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่ามีภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ทั้งนี้ก็ไม่ได้หมายความว่าประสบความสำเร็จเนื่องจากเมื่อพิจารณาจากปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ก็ยังมีอยู่พอสมควร เทศบาลตำบลควรเร่งแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการบริหารให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม และเทศบาลตำบลควรมุ่งเน้นการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายประจำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจหน้าที่ในตำแหน่งของตนเอง รวมถึงความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลจะต้องมีการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะพื้นฐานของท้องถิ่นและโครงสร้างของเทศบาลตำบล การกำหนดตัวชี้วัด เทศบาลตำบลต้องมีความชัดเจนและแม่นยำ ในการกำหนดตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์รวมถึงการวัดผลการปฏิบัติงาน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้พื้นที่จังหวัดสงขลาในการศึกษา และศึกษาเฉพาะหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลตำบลที่เป็นกรณีศึกษา ในเรื่องการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ คือ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ และระดับ

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลช่วงปี พ.ศ. 2550-2551 เท่านั้น สำหรับการศึกษาในครั้งต่อไปควรทำการศึกษา ดังนี้

2.1 การวัดผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบล เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะการบริหารและการปฏิบัติงานตามกรอบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์จากบุคลากรของเทศบาลตำบลที่เป็นกรณีศึกษาเท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะศึกษาในเรื่องของการวัดผลสัมฤทธิ์จากการบริหารและการปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อวัดความสำเร็จของหน่วยงานราชการที่ได้นำระบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของหน่วยงานราชการจากการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

2.2 ศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ทั้งนี้เนื่องจากยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพราะจากผลการศึกษาการทำนายพยากรณ์ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ จากค่า R Square เท่ากับ 85.6 ซึ่งตัวแปรปัจจัยต่างๆ สามารถอธิบายความผันแปรของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ได้ร้อยละ 85.6 ทำให้ทราบว่ายังมีปัจจัยอื่นๆ ที่สามารถอธิบายความผันแปรได้อีก

2.3 ศึกษาผลลัพธ์จากการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์จากผู้รับบริการ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะการบริหารและปฏิบัติงานจากบุคลากรจากเทศบาลตำบลที่เป็นกรณีศึกษาแต่ผลจากการศึกษาครั้งนี้ยังส่งผลแก่ประชาชนผู้รับบริการ และองค์กรภายนอก

บรรณานุกรม

- ดารุณี เผ่าสุวรรณ. (2543). **การนำระบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการหน่วยงานภาครัฐ กรณีศึกษาสำนักงานประกันสังคมและกรมการประกันภัย**. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีศักดิ์ สุททาทิน. (2550). **การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาองค์การ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน**. กรุงเทพฯ : ทีพีเอ็นเพรส.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2543). "การบริหารผลการดำเนินงาน," ใน **รวมบทความวิชาการ 100 ปี รัฐประศาสนศาสตร์ไทย**. กรุงเทพฯ : ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพาดี เมฆสุวรรณ. (2543). **การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- ผานิต หล่อตระกูล. (2546). **การนำระบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการกรมพัฒนาธุรกิจการค้า**. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545. **ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา**, เล่ม 119 ตอนที่ 99ก,
- ไพบุลย์ ไพสุวรรณ. (2551). **ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นสู่ผลสัมฤทธิ์ : กรณีศึกษาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2546). **คู่มือการพัฒนาระบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์**. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สุนทร อนันตวิรุฬห์. (2538). **การนำแนวคิดเรื่องการบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในระบบราชการไทย: กรณีศึกษาสำนักงาน ก.พ.** วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพจน์ บุญพิเศษ. (2549). "การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result based management) กับการประเมินผลการปฏิบัติงานในระบบราชการและเอกชน," **วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. 14(21), 1-18.
- อาคม ใจแก้ว. (2552). **วิธีวิทยาการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์**. สงขลา : แมกซ์มีเดีย วาย 2 เค เพรส.

Drucker, P. F. (1954). **The practice of management**. New York : Harper & Brothers

Organization for Economic Co-operation and Development. (2005).

"Paris declaration on aid effectiveness: ownership, harmonisation, alignment, results and mutual accountability, Second High Level Forum on Aid Effectiveness," Retrieved November 12, 2010, from <http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf>

Swiss, J. E. (2005). "Framework for assessing incentives in Results-Based Management," *Public Administration Review*.65(5), 592–602

UNESCO. (2008). "Results-based programming, management and monitoring (RBM)," Retrieved November 12, 2010 from <http://unesdoc.unesco.org/images/0017/001775/177568e.pdf>